

Nr 114.

Av herr **Bäcklund**, om pension åt förre arbetaren vid ammunitionsfabriken å Karlsborg Frans Rudolf Wahlström.

I skrivelse av den 25 april 1928 har förre maskinarbetaren och grindvakten Frans Rudolf Wahlström i Karlsborg gjort värdsam framställning till Kungl. Arméförvaltningens Artilleridepartement om en mindre årlig pension.

Med anledning därav har Kungl. Arméförvaltningens Artilleridepartement i skrivelse till konungen den 10 december 1928 hemställt om en årlig pension för Wahlström, att utgå från och med den 1 januari 1928. Härvid var bl. a. fogat ett inkommet yttrande av vederbörande arbetsofficer i Karlsborg med förordande av pension åt Wahlström.

Statskontoret har den 2 februari 1929 avgivit underdånigt utlåtande i ärendet av följande innehåll:

»I likhet med Arméförvaltningens artilleri- och fortifikationsdepartement anser även statskontoret omständigheterna i förevarande fall vara sådana, att någon pension av statsmedel billigtvis bör sökanden beredas; och statskontoret har beträffande departementets förslag, som bl. a. innebär beviljande av pension till belopp, som med nyreglering skulle uppgå till 852 kronor, icke annat att erinra än att pensionsbeloppet synes böra begränsas till 600 kronor.»

Kungl. Maj:t har den 20 juni 1929 beslutat tilldela Wahlström en gratifikation för en gång av 600 kronor, trots att alla hörda myndigheter tillstyrkt en årlig pension.

Då Wahlström varit anställd i statens tjänst under en tid av över 20 år, varunder han iakttagit ett särdeles hedrande uppförande samt med flit och noggranhet fullgjort sina sysslor, synes det icke överensstämman vare sig med praxis, rättvisa eller billighet, om han, som är sjuk och oförmögen till arbete, av staten såsom arbetsgivare avfärdas med en mycket liten engångsgratifikation. Detta så mycket mera, som det ej är uteslutet, att den under krigstiden utsträckta arbetstiden vid ammunitionsfabriken, av upp till 15 timmar pr dygn, varit orsaken till Wahlströms sjukdomar. Hans sjukdomar utbröto just under den tiden, då det forcerade arbetet pågick. Något återvinnande av hälsan har inte sedermera skett, sjukdomarna ha i stället

allt mera förvärrats, vilket tydligt framgår av läkarintyg av den 4 december 1929.

Wahlström är numera fullkomligt medellös, vilket intygats av kommunalnämndsordföranden i Karlsborg den 26 oktober 1929. Då så är förhållandet, synes det inte rimligt annat, än att staten bör träda hjälpande emellan, så inte kommunen blir försörjningspliktig för en man, som under många år tjänat staten redligt och blivit sjuk under arbetet.

Frågan om pension åt Wahlström har, som jag tidigare framhållit, varit föremål för Kungl. Maj:ts prövning och beslut. Då efter allt att döma ärendet emellertid avgjorts utan hänsyn till de i ärendet hörda myndigheternas uppfattning, så bör det inte synas förmätet, om jag nu påkallar riksdagens behandling av ärendet, för på annat sätt torde frågan icke kunna komma till förnyad omprövning. Dessutom ha två nya omständigheter tillkommit, sedan Kungl. Maj:t prövade ärendet, nämligen ett nytt läkarintyg och ett nytt intyg av kommunalnämndsordföranden, vilka bättre än tillförne klarlägga Wahlströms oförmögenhet till arbete och hans fattigdom.

För frågans allsidiga bedömande hänvisar jag till handlingarna i Kungl. Försvarsdepartementet samt till de intyg, jag kommer att tillställa vederbörande utskott.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen må medgiva, att förre arbetaren vid ammunitionsfabriken i Karlsborg Frans Rudolf Wahlström må från och med den 1 januari 1930 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

Stockholm den 18 januari 1930.

Helge Bäcklund.